

PO TAURAGNŲ DANGUM

TAURAGNŲ KRAŠTO BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

2010 liepa Nr.16

Liepos 6 d. 21 val. tauragniščiai giedojo „Tautišką giesmę“.

*Gyvenimas yra galimybė – išnaudokit ją.
Gyvenimas yra gražus – žavėkitės juo ...*

Sveikiname jubilatus!

Liepos mėnesio jubiliejai

50 metų sueina **Rimantui Kavalčiukui** iš Tauragnų;
60 metų - **Vladislovui Griškevičiui** iš Pilkenių ir **Jonui Adukauskui** iš Šeimaties kaimo.
70 metų – **Janinai Katinienei** iš Taurapilio;
75- eri – **Boleslovui Deveikiui** iš Bernotiškio, **Antanui Pošiūnui** iš Sėlės kaimo ir **Angelei Juškienei** iš Tauragnų;
80 metų – **Genovaitei Babrauskienei** iš Šimkūnų ir **Jurgiui Rakauskui** iš Vilkablauzdės;
85 – eri – **Petrui Grašiui** iš Grašių;
90 metų – **Ignui Šuminui** iš Šuminų kaimo;

Rugpjūčio mėn. jubiliejus švęs

60 metų – **Helena Grigonienė** iš Tauragnų ir **Povilas Rožė** iš Šeimaties kaimo;
70 metų – **Boleslovas Kučinskas** iš Tauragnų;
75 – eri sukanka **Stanislavai Narkūnienei** iš Kalvių, **Algirdui Jonui Deveikiui**, **Jonui Kazimierui Musteikiui**, **Rimantui Antanui Gineičiui** iš Tauragnų;
80 metų – **Jonui Stundžiai** iš Daunorių, **Onai Kardelienei** iš Sėlės kaimo, **Kaziui Musteikiui** iš Stūglių ir **Apolionijai Kavaliauskienei** iš Tauragnų;
85 – eri – **Bronislavui Barkui** iš Daunorių, **Alfonsui Sargūnui** iš Klykių, **Anelei Sudniuvienei** iš Tauragnų;

Bronė Juknevičienė Šviesios Lietuvos spalvos

Prieš pradėdama rašyti apie Iną Marčiulionytę norėjau gatvėje sutiktų tauragniškių paklausti, ką jie žino apie savo kraštietę, išskyrus, žinoma, tai, kad ji mokytojų Marčiulionių dukra? Taip ir nepaklausiau. Labai atsiprašau už savo abejones, bet, kol dirbau mokytoja, mano mokiniai labai nustebdavo, sužinoję, kad žmogus iš Tauragnų gali dirbti Jungtinių Tautų organizacijoje. Gal ir dauguma suaugusių tauragniškių žino tik tai, kad Ina užima labai aukštas pareigas, bet ką konkrečiai dirba – taip ir lieka neaišku. Proga pakalbėti apie Iną yra, nes Ina Marčiulionytė birželio mėnesį buvo apdovanota Utenos apskrities viršininko Garbės ženklu. Džiugu, kad Ina biuvo pastebėta ir įvertinta ir pas mus, nors apdovanojimų ji turi gal ir žymiai svarbesnių: 2007 metais gavo Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro kryžių, o 2010 m. nominuota Lietuvos metų moters rinkimuose ir gavo „Metų karjeros“ apdovanojimą.

O Inos karjera tikrai stulbinanti: po Vilniaus universiteto Filologijos fakulteto baigimo 1986 metais ir kelerių metų darbo Šalčininkų rajono laikraštyje – vėl į Vilnių. Dirbo žurnalo „Gimtoji kalba“ redaktore, Atviros Lietuvos fondo kultūros, švietimo programų direktore, Atviros Lietuvos fondo namų direktore, o 1999 – 2003 m. – Lietuvos kultūros viceministre. 2003 metais tapo ambasadore, Lietuvos nuolatine atstove prie UNESCO, ir šias pareigas ėjo iki 2010 metų. Priminsiu, kad UNESCO – tai Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacija, įkurta 1945 metais, siekiant skatinti bendradarbiavimą tarp skirtingų tautų švietimo, mokslo, kultūros ir komunikacijų srityse. Jai priklauso daugiau nei 180 valstybių, būstinė įsikūrusi Paryžiuje. 2004 – 2006 m. pirmininkavo Pasaulio paveldo komitetui. Nuo 2007 m. – UNESCO Vykdomosios tarybos vicepirmininkė, Būstinės komiteto pirmininkė, Tarpvvyriausybinių Konvencijų dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo komiteto vicepirmininkė. Jos darbo vieta buvo Paryžiuje. 2009 m. Ina Marčiulionytė buvo bendra Baltijos šalių kandidatė į UNESCO Generalinio direktoriaus pareigas. Rinkimus laimėjo Bulgarijos atstovė, apie tai galima paskaityti internete. Svarbu tai, kad tai buvo pirmas kartas, kai Lietuvos atstovas pretendavo į tokias aukštas pareigas tarptautinėje organizacijoje.

Dabar Ina Marčiulionytė dirba URM ambasadore ypatingiems pavedimams, koordinuoja Rytų partnerystės programas. Kai pirmą kartą su Ina norėjau susitarti dėl interviu, ji turėjo išvykti į Mongoliją, antrą kartą – į Lenkiją... Atsakymus į klausimus atsiuntė elektroniniu paštu, atsiprašo, kad gal nelabai išsamiai parašė, nes laukė darbai. O aš prašau visų laikraščio skaitytojų – jei norite ko nors Inos paklausti, jei Jums

pasirodys maža to, ką rasite šiame straipsnyje, klauskite, mielai Jūsų klausimus perduosiu ir kitas straipsnis bus labai įdomus, nes Ina tikrai turi apie ką papasakoti.

Inos istorija žmones, kurie mano, kad mūsų šalyje galima ko nors pasiekti tik turint ryšių ir priklausant klanams ar gavus itin prestižinį išsilavinimą, turėtų priversti bent šiek tiek pakeisti nuomonę. („Savaitė“, 2010 m. sausio 24 d.).

Nuotraukoje: Ina Marčiulionytė Utenoje po apdovanojimo

Ką pati Ina kalba apie savo darbą, karjerą? Ne vienerius metus dirbai Lietuvos atstove prie UNESCO. Koks tai buvo darbas? Ką pavyko nuveikti?

Ambasadore, nuolatine atstove prie UNESCO dirbau septynerius metus. Tai darbas kaip ir visų ambasadorių tarptautinėse organizacijose – dalyvavimas posėdžiuose, įvairių dokumentų rengimas, Lietuvos pozicijų gynimas, šalies reprezentavimas. Norėjau, kad Lietuva 193 UNESCO narėms – valstybėms būtų žinoma, svarbi ir įtakinga valstybė. Manau, kad mums tai visai pavyko – pirmininkauta nemažam kiekiui komitetų, darbo grupių. Pirmininkavau Pasaulio paveldo komitetui – vienam iš pačių prestižiškiausių UNESCO komitetui, 30-oji šio komiteto sesija buvo surengta Vilniuje. Joje dalyvavo per 600 dalyvių iš viso pasaulio. Ketverius metus buvome UNESCO Vykdomosios tarybos nariai, dvejus

netus – jos vicepirmininkai. Per tą laiką į Pasaulio paveldo sąrašą buvo įrašyta Kernavės archeologinė vietovė, Struvės geodezinis lankas. Į nematerialaus kultūros paveldo reprezentatyvų sąrašą – Dainų ir kokių švenčių tradicija Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje. Į Pasaulio atminties registrą įtraukta Baltijos kelio akcija. Dabar dar savo eilės įtraukimui laukia lietuviškos utartinės, o į UNESCO biosferų rezervatus – Žuvintas. Žinoma, visa tai daugelio žmonių bendro darbo rezultatai.

Kaip klostosi karjera dabar? Ar galėtum palyginti darbą ten ir čia, anksčiau ir dabar?

Dabar darbas kitoks jau vien todėl, kad grįžau namo ir tuo nuoširdžiai džiaugiuosi. Dirbu Užsienio reikalų ministerijoje ambasadore ypatingiems pavedimams. Esu atsakinga už Rytų partnerystę ir netrukus perimsiu koordinavimą Lietuvos pirmininkavimui Demokratijų bendrijai. Darbas labai domus, tad nuobodžiauti nėra kada.

Grupė kultūros veikėjų pasirašė kreipimąsi į TP partijos pirmininką A. Valinską, reikšdami susirūpinimą dėl naujo kultūros ministro skyrimo. Ar tiesa, kad iš A. Valinsko nebuvo gauta jokie atsakymo? Ar nesigaili, kad netapai ministre?

Mano žiniomis, jokio atsakymo nebuvo gauta. Tačiau ministro kandidatūrai jau yra pritarta, tad palinkėkim jam sėkmės. Na, o dėl postų – juk ne tiek svarbu kuo dirbti, svarbiau – ką ir kiek gali nuveikti. Postų niekada nesivaikiau ir puikiai suprantu, kokie laikini jie yra. Svarbu gerai dirbti savo darbą, kuo bedirbtum.

Kas Tave džiugina dabartiniame mūsų šalies gyvenime ir kas kelia nerimą? Šitą klausimą norėčiau užduoti ir kaip valdininkei ir kaip eiliniam žmogui, piliečiui.

Manau, kad nieko nenustebinsiu pasakydama, kad turėtume liautis verkšlenti ir save menkinti. Turim išmokti rasti, pamatyti ir kitiems parodyti šviesių Lietuvos spalvų. Turim išmokti tikėti geromis naujienomis ir liautis niurzgėti. Jei būdami Lietuvoje dirbtume jai taip, kaip dirbama emigravus, iš duobės išliptume gerokai greičiau.

Aišku, mūsų skaitytojams būtų smalsu sužinoti, su kokiomis įžymybėmis teko bendrauti dirbant užsienyje. O gal buvo kokių linksmų nutikimų?

Mano darbas suvedė mane ir su ministrais, prezidentais ir su karališkųjų šeimų atstovais, ir su įvairiais menininkais labai skirtinguose pasaulio kampeliuose. Tų susitikimų ne kolekcionuoju. Prisimenu įdomesnius epizodus iš susitikimų su įvairiais žmonėmis. Ir gali jie būti įdomūs ir visai nebūdami įžymybėmis, o tiesiog nustebindami sveika gyvenimiška nuovoka ar savitu pasaulio pajautimu. Prisimenu susitikimą su Etiopijos kultūros ministru, kuris manęs klausinėjo... apie Visagino atominę

elektrinę. Visai netikėta tokių klausimų sulaukti iš kultūros ministro, nors, kita vertus, tai tik parodo platų žmogaus akiratį ir pasirengimą pokalbiui.

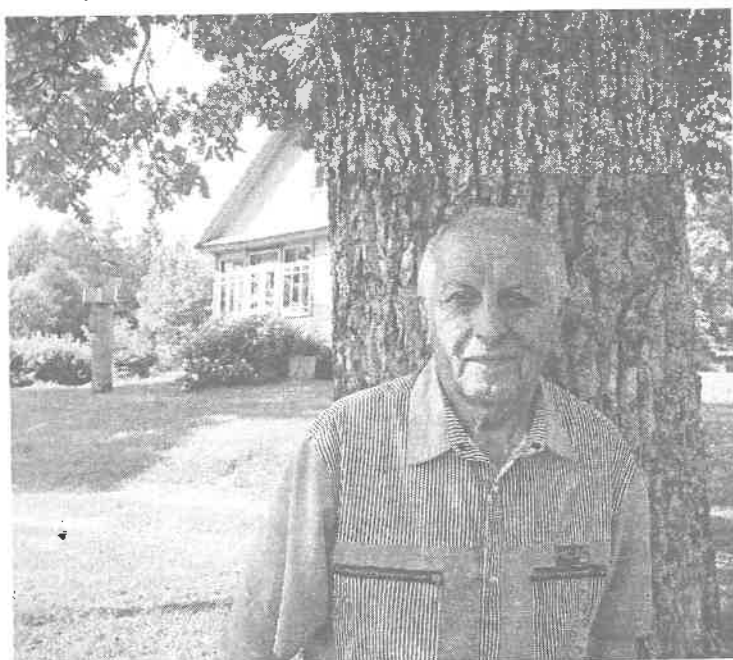
Ir tradicinis klausimas: ko palinkėtum sau, tauragniškiams Valstybės dienos proga?

Palinkėčiau optimizmo ir to sveiko gražaus patriotizmo, kuris verčia kalnus ir suteikia stiprybės. Mes turim vieną Lietuvą ir turim padaryti ją tokia, iš kurios niekam nesinorėtų išsivaikščioti...

Ačiū už atsakymus.

Danguolė Grabauskienė

„Gyventi linksmai – reiškia dirbti...“

Romualdas Šimkūnas Vyžiuose 2010 m. liepą

Susitikau su kraštiečiu Romualdu Šimkūnu neutralioje vietoje (kaip jis juokavo), miestelio centre. Kalbėjomės jo automobilyje, kuriame puikavosi ką tik iš spaustuvės atvežta jo nauja knyga „Visur gerai – namie geriausia“. Viena pirmųjų ir autografą turbūt iš rašytojo rankų gavau. Ir šnekėjomės, žinoma, apie knygą, pasirodžiusią kaip tik beveik R. Šimkūno gimtadienio išvakarėse. Gražiai sutapo net trys datos. Kai pasirodys laikraščio numeris, bus jau įvykęs ir knygos pristatymas Tauragnų kultūros centre liepos 6 d. minint Valstybės dieną.

Kuo ši knyga išsiskiria, kuo ji kitokia (jei lyginsime su prieš dvejus metus pasirodžiusia knyga „Atminties proskynos“?)

Jei teks kalbėti salėje, gal kas ir pasakys – kodėl, dėdė Šimkūnai, tu vėl apie tą patį rašai? Ogi todėl, kad tai mano tėviškė ir man ne per daug ir 20 knygų parašyti, ir aš tai padarysiu. Ši knyga ne pratėsia „Proskynas“, bet rašo lyg apie tą patį, tik iš kitos pusės. Skaitytoją iš savo tėviškės aš vedu bent keliais maršrutais – į Salaką, Labanorą, Tauragnų kraštą.

Kaip manote, koks Jūsų knygos skaitytojas?

Aną knygelę, kai buvo jos pristatymas Tauragnuose, žmonės greit išsidalino, bet žinau, kad buvo ir tokių, kurie parsinešę padėjo į lentyną ir užmiršo. Ką padarysi, gal jie nuo mažumės neskaito, labai gaila, kad šiais laikais žmonės mažai skaito. Bet manau, knygelė turės savo skaitytoją. Aš ir pats rašliavos jūroj esu išrankus, pirmiausia dėmesį kreipiu ne į įvykius, o grožiuosius kalba, jei yra kuo grožėtis.

Jūsų knygoje gausu ne tik tarmybių, bet ir barbarizmų. Ar manot, kad tai reikalinga?

Aš nevengiu barbarizmų, nes nenoriu apeiti to, ką girdėjau, rašau taip, kaip kalbėjo mano tėviškėnai. Man dailinti nėra reikalo.

Atrodo, esate optimistas. O kas Jus skaudina, liūdina?

Jaudina tai, kad mūsų tautoje vyksta didelis susvetimėjimas. Kada tai pasibaigs, nežinau, vargu, ar ekonominis pagerėjimas pataisys viską. Kai Lietuva tapo laisva, žmonės patikėjo, kad visi būsime turtingi, bet pasiekė to tik mažuma, o daugelis iš jų net negarbingu būdu.

BENDRUOMENĖJE

Danguolė Grabauskienė

Sąskrydis Toliajuose

Liepos 5 d. kepinant karštai saulei dvylika bendruomenės narių išsiruošėme į VI Aukštaitijos bendruomenių sąskrydį Toliajuose, Molėtų rajone.

Išvažiuom su saule, o patekom į lietų. Vos suspėjome pasistatyti pavėsinę, kad lietūs nepermerktų. Kol susikrovėme ant stalų atsivežtas gėrybes, gražiai įsikūrėme, ir lietūs liovėsi. Belaukdami sąskrydžio atidarymo galėjome „pasižmonėti“, pasižvalgyti, ką gražaus ir gero turi atsivežusios kitos bendruomenės. Gaila tik, nedaug tų bendruomenių susirinko, iš kai kurių rajonų ir visai neatvyko. Bet mūsų komandai liūdna nebuvo, o ir išsiskyrėme iš kitų, nes vieninteliai buvome apsirengę vienodais geltonais marškinėliais su bendruomenės emblema ir užrašu. Taigi „švietėm“ iš toli ir vienas kitą gerai matėm. Visus linksmino Molėtų rajono kapela „Virinta“, su menine programėle pasirodė bendruomenės. Mums atstovavo Albertas ir Eleonora, kurie šauniai pagrojo, o Valda perskaitė specialiai sąskrydžiui sukurta eilėraštį apie bendruomenę, kurį čia ir spausdiname. Atsivežtom gėrybėm vaišinosės patys ir kitiems davėm. „Prisiviliojome“ ir seimo narį Edmundą Pupinį, ir „Utenos dienos“ redaktorių Vytautą Ridiką, aplankė mus ir Čiulėnų gyventojas, daug metų dirbusi Tauragnų mokykloje, Janina Vaitkevičienė (žiūr. nuotraukoje).

Mūsų projektas „Tauragnų krašto bendruomenės patalpų remontas ir techninės bazės stiprinimas“ buvo pripažintas geriausiu skurdo mažinimo srityje. Gavome

Aš pats gyvenu vadovaudamasis žodžiais: „gyventi reikia linksmai, o gyventi linksmai – reiškia dirbti“.

Ačiū už pokalbį. O vietoj palinkėjimo labai tinka paties R. Šimkūno žodžiai, kuriuos jis rašo savo knygelės įžangoje: „Ateity aš dar lėksiu į naujus horizontus, atidarinsiu vis naujus vartus. Laikykis, Romualdai, pirmyn, diedai!“ **To ir linkime!**

Knygelė jau atiduota į Jūsų, skaitytojai, rankas, ir galbūt kito numerio puslapiuose panorėsite pasidalinti savo mintimis, išpūdžiais, kuriuos patirsite kartu su gerbiamu Romualdu paklajoję po Ažvinčių girią, pabuvoję Salake, prie Baluošo ežero ir Labanoro girioje ir, žinoma, gimtuosiuose rašytojo Vyžiuose. Malonaus skaitymo.

dovanų nuo Visagino Europos informacijos centro.

Dėkoju visiems, šauniai pristaciusiems mūsų bendruomenę. Kas besiruošdamas sūrį slėgė, kas medų (iš išrūgų!) virė, kas girą raugė ar pyragą kepė... Visko ir neišvardinsi. Taigi ačiū tariau Onutei Katinienei, Aldonai Kirkienei, Reginai Mačienei, Jūratei Šinkūnienei, Aldonai Tartilienei, Žymantui Trimoniui, Eleonorai ir Albertui Udrams, Vilmai Valienei, Valdai ir Edmundui Žebeliams. Ačiū ir toms moterims, kurių nebuvo kartu su mumis, bet kurios daug prisidėjo, kad mums nuvažiavus „sarmata“ nebūtų. Tai didžiajai gospadinei Vitai Šlepikienei, kuri Tauragnų gelmėse pagautą lydeką gražiai paruošė ir šaltibarščius gamino. Ačiū Janei Šinkūnienei, kuri bendruomenei padovanojo savo iš šieno sukurčius darbus, ir jie labai papuošė mūsų bendruomenės vietą sąskrydyje.

Tikiuosi, kad ir kitais metais bus ne mažiau norinčių atstovauti mūsų bendruomenei. Juk drauge visada šaunu pabūti, kitus pamatyti ir save parodyti.

Mūsų bendruomenės komanda prie savo pavėsinės. Nuotrauka Vytauto Ridiko.

Valda Žebelienė

Gyvenam gražiausiam Lietuvos kampely,
Kur Tauragno bangos skamba lyg varpeliai.
Tauragnų krašto vardu mes pasivadinom,
O kaip mes gyvenam, tegul visi žino.

Septyneri metai kaip viena diena
Bėgo prabėgo mums visiems drauge.
Daug projektų rašėm, daug planų sukūrėm
Visi susirinkę mes į darnų būrį.

Patalpas apleistas neseniai mes gavom,
Pinigėlių radę jas suremontavom.
Turim savo kampa, galim susirinkti
Židinį užkurti, kavos išsivirti.

Savo muzikantus labai šaunius turim
Ir gana nemažą dainininkų būrį.
Daugel važinėjam, daug ką mes pamatom
Ekskursijas rengiam mes kiekvieni metai.

Grūtą jau aplankėm ir Rundalės pilį,
Palangoj ilsėjos tie, kas jūrą myli.
Panemunės pilis šiomet pamatysim
Ir po Ventės Ragą dar pasižvalgsim.

Viską aprašysim laikrašty savam,
„Po Tauragnų dangum“ pavadintam.
Mėnesį kiekvieną jį dabar spausdinam,
Patys pasiskaitom, nunešam kaimynam.

Šitaip mes gražiai gyvenam, nesipykstam, neverkšlenam.
Atvažiuokite pas mus, į garsiuosius Tauragnus.
Lydeka pasivaišinsit ir gira atsigaivinsit.
Jūs minėsit mus ilgai. Būsime geri draugai.

Eilėje prie šašlykų

Tauragno gelmių karalienė

Klykių bendruomenės žmonės po plačiašakiu ąžuolu su Jūrate Šinkūniene (antra iš kairės) ir Rimantu Klimu (ketvirtas iš dešinės)

Valda Žebelienė

Tradicinė išvyka pas kaimynus

Kai gamta pasipuošia vešlia žaluma, o plačiašakis senolis Klykių ąžuolas apsigaubia lapų apsiaustu, Tauragnų kultūros centro saviveiklininkai susiruošia koncertuoti į Klykius. 2004 metais prasidėjusi draugystė tęsiasi iki šiol. Pamenu, kai pirmą kartą prieš šešerius metus nuvykome vaidinti į Klykius. Mažutė patalpa, atrodo, nėra kur apsisukti, o kaip puikiai ji mums pasitarnavo. Šauniai suvaidinome komediją "Knarkia paliepus". Žiūrovai buvo labai patenkinti.

Kitais metais Klykių žmonės linksmo uteniškių ansamblis "Kupolytė". Paskui prasidėjo tauragniškių saviveiklininkų pasirodymų maratonas. Mes tarpusavyje pašnekėdavom, kad jau tikrai atsibodom su savo dainomis. Norėjosi, kad žiūrovai pamatytų ką nors įdomaus, labiau įsimintino. Šiemet nieko gero nesugalvojom, nes "Moko" teatras, likęs be režisieriaus, poilsiauja, o dainininkės dainuoja tas pačias dainas. Udrų šeimyninis duetas ne visada gali važiuoti. Simonas Turlo išvykęs gyventi į Uteną. Taigi... Išeitį surado Jūratė Šinkūnienė. Ji prikalbino savo gerą pažįstamą, vieną iš "Nalšios" ansamblio įkūrėjų, dainininką Rimantą Klimą vykti su mumis pakoncertuoti į Klykius. Tai buvo labai maloni staigmena ir mums, ir žiūrovams. Ponas Rimantas ne tik dainavo, bet ir papasakojo, kodėl pasirinko dainuoti vieną ar kitą dainą, kur šios dainos buvo pirmą kartą išgirstos ir užrašytos.

Buvo toks betarpiškas bendravimas su žiūrovais, kurių, kaip ir kasmet, nemažai prisirinko. Turime nuolatinius savo gerbėjus, mielai ateinančius į mūsų koncertus. Dabar, kai įsikūrusi Klykių kaimo bendruomenė, čia suaktyvėjo gyvenimas. Tvarkomos bendruomenės namų patalpos, jų aplinka. Vienas kambarėlis skirtas parodoms. Ir tasyk, kai lankėmės Klykiuose, buvo uteniškio medžio drožėjo Gasio darbų paroda, kuri visiems labai patiko. Tokie smulkūs, kruopščiai atlikti darbai. Atrodo, kaip grubios vyriškos rankos gali tokius padaryti.

Po koncerto visi susėdome prie bendro vaišių stalo. Ragavome skanų Onutės Šyvienės sūrį, nuostabų ponios Manišienės keptą šakotį ir kitus skanumynus. Dainavome užstalės dainas. Paskui, sudainavę „Kviečia pirmyn Tauragnų kelias“, atsisveikinome su šeiminingais. Iki naujų susitikimų!

Aldona Kirkienė, Šeimos veiklos namų vadovė

Projekto veikla tęsiasi Tauragnuose

Birželio viduryje Tauragnus aplankė svečiai iš įvairių bendruomenių, atstovaujančių Šeimos veiklos namus pagal socialinės politikos vykdomą projektą „Kelrodis“. Džiaugiuosi, kad u mūsų kraštu susipažino žmonės iš Dusetų, Kaniūkų, Naujojo Daugėlišio, Troškūnų, Alantos, Pakalnių, Juknėnų

Bendruomenių suėjimas prasidėjo Tauragnų krašto bendruomenės patalpose. Visus susirinkusius savo krašto dainomis pasveikino moterų ansamblis. Apie seniūnijos kraštovaizdį ir gyvenančius žmones bei Tauragnuose vykdomus darbus ir ateities planus kalbėjo seniūnas Alvydas Danauskas. Tauragnų bendruomenės veiklą pristatė pirmininkė Danguolė Grabauskienė. Projekto autorė SPG direktorė Jolanta Rimkutė įteikė padėkos laiškus už labai gerą kursų lankymą tikslinės grupės nariams iš visų šeimos veiklos namų. Šią padėką gavo ir mūsų Danutė Bajarūnienė iš Vilkablauzdės kaimo.

Svečiai aplankė Tauragnų krašto muziejų, veikiančią parodą bei šalininkės Eugenijos Šimkūnaitės muziejų mokykloje. Muziejaus darbuotoja Veronika Gimbutienė supažindino su Tauragnų krašto žymiais žmonėmis, papasakojo apie poeto T. Tilvyčio gyvenimą, pristatė kraštiečių V. Nagienės siuvinėjimo parodą. Turiningai, vaizdžiai ir plačiai apie E. Šimkūnaitės gyvenimą pasakojo mokytoja Bronė Juknevičienė (matote nuotraukoje viršuje).

Bendruomenių suėjimo kulminacija vyko Labės ežero pakrantėje (žiūr. nuotraukoje). Čia savo programėles – pristatymus demonstravo kiekviena tikslinės grupės komanda. Buvo skaitomos savo kūrybos eilės, dainuojamos dainos, pristatomos rankdarbių parodos. Tauragniškiams atstovavo Regina Rusakevičienė iš Sirvydžių kaimo, kuri skaitė savo kūrybos eiles, ir Rita Butavičienė iš Klykių kaimo, pristatiusi savo rankdarbius. Visi buvo apdovanoti asmeninėmis dovanėlėmis.

Norėčiau padėkoti visiems, kurie padėjo pasiruošti bei dalyvavo bendruomenių suėjimo renginyje. Susiklausymas, palaikymas ir sutarimas stiprina mūsų bendruomenę, kelia nuotaiką ir įkvepia naujiems darbams. Linkiu visiems sėkmės!

Mokykloje

Paskutinioji dešimtokų laida su tėveliais ir klasės vadove **Brone Juknevičiene**. Pirmoje eilėje iš kairės stovi **Kristina Šeduikytė, Justas Asmenavičius, Asta Gaižutytė**; Antroje eilėje – **Marius Jackūnas, Giedrius Grašys, Tadas Lazauskas, Aurimas Tamošiūnas**.

*Degs pavasarį kaštonų žvakės
Gal gal žydės dar gėlės pašaly.
Bet skambutis nebekvies vėl klasėn.
Be vaikų tu būsi nebyli.*

*Nebegarsins mokiniai Žiniuonės vardo,
Nebešvęs vardadienių puikių.
Bet minėsime mes tave ne kartą
Atminimuose jaunų dienų.*

Iš **Valdos Žeblienės** eilėraščio,
perskaityto mokykloje birželio 24 d.

Valda Žebelienė
Atsisveikinimas su mokykla

Mokytojos (iš dešinės) Bronė Zvirblienė, Apolonija Marčiulionienė, Joana Talaikienė ir buvusi mokinė Bivainytė - Rakauskienė

Salės vaizdas

Visi, kam brangi Tauragnų mokykla, prisimins 2010 m. birželio 24 d. Tą dieną mokykloje vyko buvusių mokinių ir mokytojų paskutinis susitikimas - atsisveikinimas. Diena, pilna liūdnujų minčių, kupina emocijų. Pulkeliais ir po vieną į mokyklą traukė pagyvenę ir jauni. Ant laiptų visus su geru žodžiu pasitiko direktorė Eugenija Kamarauskienė. Nuo durų link vestibulyje stovinčio stalo vedė popierinės baltos pėdutės. Ant stalo puikavosi sportinių pasiekimų metraštinės ir albumai. Buvo labai įdomu pavartyti ir pamatyti seniai pamirštus mūsų mokyklos geriausių sportininkų veidus. Ačiū mūsų fizinio lavinimo mokytojams Leonui Marčiulioniui ir Astai Sinicinaitei, kad taip stropiai vedė sportinių pasiekimų metraštinę. Dabar turim ką prisiminti.

Direktorė visus susirinkusius pakvietė į sporto salę. Ir vėlėjome baltom pėdutėm pažymėtu taku. Renginį pradėjo mūsų įžymusis vedėjas, buvęs mokyklos auklėtinis, aktorius Alvidas Jauniškis. Jo žodžiai smigo į visų susirinkusiųjų širdis. Tokias emocijas sukėlė, kad man dabar labai sunku pakartoti, ką jis kalbėjo. Kiekvienam užgavo jautriausias sielos stygas. Direktorė Eugenija su vardo diena pasveikino Janinas ir Jonus. Jiems visi sugiedojom "Ilgiausių metų". Tada Tylos minute pagerbėm Anapilin

išėjusius buvusius mokyklos direktorius Stasę Dicevičiūtę - Marčiulionienę ir Joną Nagulevičių bei mokytojus: Antaną Petrėną, Adelę Tverjonavičienę, Bronę ir Balį Rastenius, Danutę Bagdonavičienę, Adelę Stundžienę, Elena Martinėnaite, Verą Kurilionok.

Kalbėjo mokytojas Jonas Belopetravičius. Jis apgailestavo, kad uždaroma mokykla. Tai, sakė jis, prilygsta šviesulio užgesimui. Prisiminė, kaip pradėjo dirbti Tauragnų mokykloje. Albina Kazickienė pasidžiaugė, kad ji buvo ne tik mokytoja, bet ir Tauragnų progimnazijos mokinė. Prisiminė darbo mokykloje metus, savo auklėtinius, kaip ji visuomet stengėsi suprasti ir užstoti mokinius, nors kartais ir be reikalo. Būdavo skaudu, kai vaikai ją apvildavo. Mokytoja Kazickienė perdavė linkėjimus nuo mokytojos Vaitkevičienės, kuri yra garbaus amžiaus ir neturėjo galimybės atvažiuoti.

Alvydas Danauskas sakė, jog reikia džiaugtis, kad nors pradinukų klasė liko, kad mes pajėgūs išlaikyti mokyklėlę. Sakė, kad nereikia nusiminti, nes viskas mūsų rankose. Džiaugėsi, kad namas, kuriame buvo mokyklos dirbtuvės, bus rekonstruotas. Jame bus įkurtas Šimkūnaitės muziejus. Bus įrengta konferencijų salė su židiniu. Apgailestavo, kad nėra kaip panaudoti dviaukštės ir triaukštės mokyklos patalpų.

Kalbėjo buvusi mokytoja Zita Stundžytė. Ji sakė, kad Tauragnai jai - pasaulio sostinė, kur visada su malonumu atvažiuoja. Papasakojo apie darbą mokykloje, prisiminė vieną nuotyki. Mokytojai po pamokų sporto salėje žaisdavo krepšinį. Vieną sykį po žaidimoėjo į mokytojų kambarį padėti salės rakto. Niekaip negalėjo atrakinti durų.

Makalavo, makalavo raktu spynoje, kol tas nulūžo. Labai išsigando, nes rytojaus dieną turėjo atvažiuoti švietimo skyriaus inspektoriai. Laimė, viskas gerai baigėsi. Prisiminė, kiek daug mokinių tuomet mokėsi. Mokytoja važinėjo iš Kubilių į Tauragnus dviračiu. Lenktyniaudavo su autobusu. Vaikai niekada nepasišaipė, kad mokytoja važiuoja dviračiu. Visada ją palaikydavo.

Alvidas Jauniškis prisiminė, kaip jų klasę vienerius metus lietuvių kalbos mokė mokytoja Zita Stundžytė. Papasakojo, kaip sykį jie tiek triukšmavo, kad mokytoja net verkė ėmė. Dabar Alvidas paaiškino, kad jie ne iš blogos valios taip darė. Jie visi labai mylėjo jaunutę mokytoją Zitą. Sakė, kad mokytoja jiems skolinga vieną pamoką. Dabar būtų įdomu, jei tą pamoką pravestų.

Kalbėjo Feliksas Žalnierius, baigęs mokyklą prieš 49 metus. Jis prisiminė baisų pokario laikmetį.

Paskui vyko susitikimai klasėse. Labai gaila, kad nedaug susirinko. Pvz., XX laidos - vienas, XXI - du, XXII - vienas, XXIII - du buvę mokiniai. Pasėdėjom, pasikalbėjom. Buvo labai smagu prisiminti mokyklinius laikus. Pavartėm didįjį mokyklos albumą. Paskui galėjom pasirinkti knygų ir įvairių daiktų prisiminimui.

Po renginio pakalbinau Bronislavą Ingaunytę - Sliesoravičienę. Ji papasakojo, kad 1962 metais mokyklą baigė 14 abiturientų. Šiomet vieną klasės draugą palaidojo. Renginyje dalyvavo keturi. Palyginus su kitom laidom, tai nemažai.

Stasė Mikulėnienė pasidžiaugė, kad mokyklą ji baigė vakariniu būdu ir atestatą gavo kartu su dukra Giedre. Geri laikai buvo, nes turėjo visas sąlygas mokytis.

Išsiskirstydami galvojom – ar dar kada nors mus sukvies mokykla?

Romualdas Šimkūnas IN MEMORIAM

Petras Šimkūnas 2009 m. liepą Vyžiuose

Sulaukęs 70 – mečio Petras Šimkūnas pasiligojo. Po sėkmingos širdies operacijos jis mažiau rūpinosi statybomis Vilniuje ir Utenoje, svajavo turiningai leisti pensininko dienas. Ruošėmės abu nuvykti į jo sodą, kur Petro padarytuose inkiluose peri paukščiai, baloje turškiiasi antys, o avietyne šildosi žalčiai. Deja...

Skaitytojas, manau, suprato, kad kalbu apie geros širdies žmogų Petrą Šimkūną, kilusį iš Grašių kaimo, gyvenusį Vilniuje, kurį dažnai matydavom ir Tauragnuose. Petras man paskambinęs paklausdavo:

- Ar tave vežti į daktarės Eugenijos Šimkūnaitės šventę?

Dvidešimt metų studijavau bičiulio Petro aurą. Perpratau jo reiklų charakterį pavaldiniams, dosnią ranką tiems, kurie pagrįstai paprašydavo finansinės paramos. Bendraujant su juo nebuvo nuobodu, stebino platus interesų ratas. Petras nesididžiavo mūrais, kuriuos su sūnumi pastatė. Kuklumo vedinas iš tėviškės į Lazdynus Vilniuje parsivežė ažuolinį kryžių. Namai tėviškėje, Grašių kaime, jam buvo tarsi bažnyčia, kurią uoliai puošia ir sergi dukterėčios šeima. Petro dėka nenuvirto į šlaitą mūrinis kryžius palei kelelį, vedantį į jo vaikystės gūžtą...

Artimo bičiulio netekęs liūdžiu ir tariau: „Tebūnie lengva Tau Vilnijos žemė“.

O mes, tauragniškiei, kurie bendravome su gerbiamu Petru Šimkūnu, prisiminsime jį kaip labai draugišką, paprastą, nuoširdų žmogų, gyvybingą ir linksmą. Regis, taip neseniai kalbėjomės Vilniuje, kraštiečių susitikime sausio mėnesį... Petras Šimkūnas buvo dažnas svečias mokykloje (visada dalyvaudavo mokyklos vardadienio šventėse) ir seniūnijoje. Ne tik svečias, bet ir rėmėjas.

Žmonės išeina, geri darbai pasilieka.

ATA Seniūnijoje liepos mėn. mirė

Eleonora Ivanauskienė, Kamšos k., 89 metų;

Ona Savickaitė, Ryliškių k., 75 metų;

Jadviga Bivainienė, Daunorių k., 75 metų.

Užjaučiame artimuosius.

Trumpai (parengė Danguolė Grabauskienė)**Antrasis vasaros mėnuo – liepa**

Liepos 15-oji - Žalgirio mūšio diena. Šiomet minime Žalgirio mūšio 600-ąsias metines. 1410 m. liepos 15 d. vykęs mūšis tarp jungtinių Lietuvos ir Lenkijos pajėgų ir Kryžiuočių ordino, pasibaigė pastarojo sutriuškinimu, po kurio jis nebeatsigavo.

Anksčiau šis mėnuo dar buvo vadinamas Liepiniu, Liepžiedžiu, Šienpjūčiu, Šienpjūviu. Dar pasitaikydavo Plaukjavio ir Plūkio pavadinimai. Etimologiškai liepos mėnuo yra susijęs su metų laiku, kai žydi liepos.

Birželio 11 d. Utenos A. ir M. Miškinių viešosios bibliotekos salėje vyko konferencija „**Seniūnijų diena**“. Už nuopelnus Utenos kraštui Utenos apskrities viršininko Garbės ženklų apdovanota buvusi Lietuvos ambasadorė prie UNESCO, mūsų kraštiečių **Ina Marčiulionytė**. Renginyje dalyvavo gausus tauragniškių būrys, kuris pasveikino kraštiečių su garbingu apdovanojimu.

Konferencijoje kalbėjo LR Žemės ūkio viceministras **Mindaugas Kuklierius**, Utenos apskrities viršininkas **Egidijus Puodžiukas**, LZŪU dr. **Vilma Atkočiūnienė**, etnologė, uteniškių kraštiečių klubo „Indraja“ viceprezidentė **Grażina Kadžytė**, Lietuvos nacionalinės UNESCO komisijos pirmininkas, nacionalinės darnaus vystymosi komisijos narys **Romas Pakalnis**, Utenos regiono bendruomenės fondo direktorė **Jolita Umbrasienė**.

Utenos švietimo centras toliau vykdo dvejų metų Grundtvig mokymosi partnerystės projektą „**Aš – tavo gidas! Savo krašto neatskleista istorija**“, kuris tęsis iki 2011 m. liepos mėnesio. Projekte dalyvauja ir mūsų bendruomenė.

Birželio mėnesį bendruomenės komanda dalyvavo rengiant preliminarą programą ketvirtajam tarptautiniam projekto partnerių susitikimui, kuris įvyks spalio 20-22 dienomis Utenoje. Jo metu svečiai iš užsienio lankysis ir Tauragnuose.

Vykstančių į Palangą (rugpjūčio 13 – 15 d.) dėmesui! Iki liepos mėnesio pabaigos prašome atnešti pinigų už kelionę (paduoti pirmininkei arba Valdai Žebelienei). Kelionės kaina bendruomenės nariams ir rėmėjams - 20 Lt., kitiems - 35 Lt. Jeigu kas negalėsime važiuoti, prašom pranešti kuo anksčiau, nes dar yra norinčių, o visos vietos jau užpildytos.

AKTUALU

(informacija iš www.utena.lt)

Nuo liepos 1 d. jau galima kreiptis dėl socialinės paramos mokiniams naujiems mokslo metams skyrimo - nemokamo maitinimo ir paramos mokinio reikmėms įsigyti. Mokiniai turi teisę į nemokamus

pietus ir paramą mokinio reikmėms įsigyti, jei vidutinės pajamos vienam šeimos nariui per mėnesį yra mažesnės kaip 525 Lt. Mokinio reikmėms įsigyti skiriama 156 Lt per kalendorinius metus. Norintys gauti paramą kreipiasi į seniūniją. Kreipiantis reikia pateikti prašymą, asmens dokumentą, pažymą apie visų rūšių gautas pajamas per tris paskutinius mėnesius, žemės nuosavybės dokumentus ir kt.

Utenos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija primena, kad ūkininkai ir kiti fiziniai asmenys, gabendami bei laikydami savo reikmėms įsigytus degalus (benziną, dyzelinį kurą), privalo vadovautis patvirtintais reikalavimais.

Savo reikmėms įsigytus degalus ūkininkai ir kiti fiziniai asmenys gali gabenti autocisternose, mobiliuose talpyklose, taip pat kilnojamuose talpyklose (kanistruose, statinėse), tačiau gyventojai, gabendami daugiau kaip 40 litrų degalų (neįskaitant esančių transporto priemonės stacionariuose degalų bakuose) mobiliosiose ir kilnojamuose talpyklose, kartu su gabenamais degalais **privalo turėti ir šių degalų įsigijimo dokumentus**.

Utenos AVMI primena, kad ūkininkai ir kiti fiziniai asmenys, laikydami savo reikmėms įsigytus degalus talpyklose, kurių bendras tūris iki 450 litrų, privalo turėti laikomų degalų įsigijimo dokumentus, kol šie degalai saugomi talpyklose. Jeigu degalai laikomi talpyklose, kurių bendras tūris didesnis nei 450 litrų, tokias talpyklas (įskaitant mobilies ir kilnojamąs) privaloma registruoti apskrities valstybinėje mokesčių inspekcijoje, kurios teritorijoje įrengtos šios talpyklos.

Naudinga žinoti**Psichologinės pagalbos telefonai**

Psichologinės pagalbos tarnyba	Telefono numeris	Darbo laikas
Vaikų linija www.vaikuliniija.lt	8 800 11111	Kasdien 11.00-21.00
Jaunimo linija www.jaunimolinija.lt	8 800 28888	I-V 16.00- 7.00 VI-VII visą parą
Vilties linija, psichologinė pagalba suaugusiems www.kpsc.lt	8 800 60700	Visą parą
Pagalbos moterims linija	8 800 66366	I-V 10.00- 21.00

Pokalbiai 8-800 linija yra **nemokami**

Nuotraukos Alvydo Danausko, Danguolės Grabauskienės, Reginos Mačienės, Kristinos Tartilaitės, Žymanto Trimonio.
Parengė Danguolė Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė

